overeenstemming te brengen met die voor mengvoeders op basis van granen; dat derhalve artikel 9, lid 1, tweede alinea, van Verordening no. 215/66/EEG zodanig dient te worden aangepast, dat het bdrag van de verleende restitutie voor de hoeveelheden granen, die verwerkt zijn in mengvoeders op basis van zuivelprodukten overeenkomt met het restitutiebedrag voor de hoeveelheden granen, die verwerkt zijn in mengvoeders op basis van granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bepalingen van artikel 9, lid 1, tweede en derde alinea, van Verordening no. 215/66/EEG, gewijzigd bij Verordening no. 186/67/EEG, worden door de volgende bepalingen vervangen:

„De Lid-Staten verlenen in het handelsverkeer met derde landen een restitutie waarvan het bedrag niet lager is dan het eenmaal per maand door de Commissie vastgestelde bedrag. Bij deze vaststelling wordt voor de hoeveelheden granen, die voor de berekening van het eerste element van het variabele element van de heffing in aanmerking worden genomen, rekening gehouden met de toestand op de wereldmarkt en de prijzen op de markten in de Gemeenschap."

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

De bedragen van de restituties, die tot en met 31 juli 1967 van toepassing zijn, worden vastgesteld volgens de voorheen geldende bepalingen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 1967.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. HOECHERL

VERORDENING No. 371/67/EEG VAN DE RAAD

van 25 juli 1967

tot vaststelling van de restituties bij de produktie van zetmeel en Quellmehl

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening no. 120/67/EEG van de Raad van 13 juni 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen [1], inzonderheid op artikel 11, lid 3,

Gelet op Verordening no. 359/67/EEG van de Raad van 25 juli 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt [2], inzonderheid op artikel 9, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat, wegens de bijzondere situatie op de zetmeelmarkt en met name wegens de noodzaak om voor de industrie concurrerende prijzen ten opzichte van de prijzen van de vervangingsprodukten te handhaven, de Verordeningen no. 120/67/EEG en no. 359/67/EEG hebben voorzien in de toekenning van een restitutie bij de produktie, opdat de door de industrie te verwerken basisprodukten kunnen worden ingekocht tegen een lagere prijs dan uit de toepassing van het stelsel van heffingen en de gemeenschappelijke prijzen zou voortvloeien;

Overwegende dat een juiste beoordeling van de situatie die voortvloeit uit het gemeenschappelijk prijsniveau en uit de concurrentie tussen enerzijds maïszetmeel, rijstzetmeel, aardappelzetmeel en anderzijds de chemische vervangingsprodukten ertoe leidt dat de restitutie op een zodanig bedrag wordt vastgesteld dat de inkoopprijs van maïs, gebruikt door de zetmeelindustrie wordt gebracht op 6,80 rekeneenheden per 100 kilogram; dat dezelfde prijs van 6,80 rekeneenheden voor zachte tarwe een juist evenwicht tussen de verwerking van dit produkt en die van maïs verzekert; dat, ter verzekering van hetzelfde evenwicht ten aanzien

[1] PB no. 117 van 19. 6. 1967, blz. 2269/67.
[2] Zie blz. 1 van dit Publikatieblad.

van de verwerking van rijst, de restitutie van breukrijst op een zodanig niveau dient te worden vastgesteld dat de prijs van dit produkt op 8,30 rekeneenheden per 100 kilogram wordt gebracht; dat evenwel bij aanmerkelijke en aanhoudende wijzigingen van de wereldmarktprijzen van maïs en zachte tarwe en gezien de huidige conjunctuur op de wereldmarkt voor breukrijst, dient te worden bepaald dat deze restituties zullen worden beperkt, voor zover de prijzen op de markt hoog blijven, ten einde te voorkomen dat invoer beneden het niveau van de wereldmarkt plaatsvindt en voorts dat de financiële lasten gemoeid met de restitutie bij de produktie te hoog worden;

Overwegende dat, wegens het verband tussen de producentenprijzen van de grondstoffen voor de vervaardiging van maïszetmeel en aardappelzetmeel en wegens het feit dat deze twee produkten onderling vervangbaar zijn, een evenwichtige verhouding dient te worden gehandhaafd tussen de prijzen van de produkten en dat daartoe de restitutie in beide gevallen op hetzelfde niveau moet worden vastgesteld; dat de aan de zetmeelproducenten uitgekeerde restitutie echter tot gevolg moet hebben dat de aardappelproducenten van de Gemeenschap werkelijk een prijs ontvangen die hun een redelijk inkomen verzekert, terwijl de marktverhoudingen voor granen welke door de zetmeelindustrie worden verwerkt en de daarvoor geldende gemeenschappelijke marktorganisatie voldoende zijn om te waarborgen dat hun prijs zich werkelijk op het niveau van de drempelprijs beweegt; dat derhalve voorzieningen moeten worden getroffen om te bereiken dat de aan de zetmeelproducenten uitgekeerde restitutie uiteindelijk ten goede komt aan de aardappelproducenten;

Overwegende dat deze maatregelen tot regulering van de concurrentie de markten van derde landen niet mogen verstoren; dat derhalve bij een aanzienlijke en aanhoudende prijsstijging op deze markten compenserende maatregelen moeten worden getroffen, hierin bestaande dat een heffing wordt gelegd op die uitgevoerde produkten, ten einde de aan de fabrikanten van de Gemeenschap verleende voordelen op een redelijk niveau terug te brengen;

Overwegende dat de overgang van de facultatieve nationale restitutieregeling voortvloeiende uit Verordening no. 142/64/EEG [1] naar het bij Verordening no. 120/67/EEG en bij Verordening no. 359/67/EEG ingevoerde verplichte gemeenschappelijke stelsel van restituties zo goed mogelijk moet verlopen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Vanaf 1 juli 1967 verlenen de Lid-Staten een restitutie bij de produktie voor maïs en zachte tarwe bestemd voor de vervaardiging van zetmeel en Quellmehl, welke per 100 kilogram gelijk is aan het verschil tussen de drempelprijs voor elk van deze produkten en 6,80 rekeneenheden.

De restitutie bij de produktie voor maïs, bestemd voor de vervaardiging van zetmeel, wordt in Italië verhoogd met 0,30 rekeneenheid per 100 kilogram maïs.

Deze verhoging kan echter niet worden toegepast in geval van toepassing van de bepalingen van artikel 23, lid 2, van Verordening no. 120/67/EEG.

2. Vanaf 1 juli 1967 verlenen de Lid-Staten een restitutie bij de produktie van 100 kilogram aardappelzetmeel, die forfaitair wordt berekend overeenkomstig de artikelen 3 en 5 en gelijk is aan het rekenkundige gemiddelde van de bedragen van de restitutie welke tijdens hetzelfde verkoopseizoen wordt toegekend voor 161 kilogram maïs bestemd voor de vervaardiging van zetmeel.

3. Vanaf 1 september 1967 verlenen de Lid-Staten een restitutie bij de produktie voor breukrijst bestemd voor de vervaardiging van zetmeel en Quellmehl, welke per 100 kilogram gelijk is aan het verschil tussen de drempelprijs voor breukrijst en 8,30 rekeneenheden.

Indien de c.i.f.-prijs echter meer bedraagt dan 8,30 rekeneenheden, is de toe te kennen restitutie bij de produktie gelijk aan het verschil tussen de drempelprijs en de c.i.f.-prijs voor breukrijst.

Artikel 2

1. Indien de wereldmarktprijzen van de in artikel 1 bedoelde basisprodukten aanmerkelijk en bij voortduring afwijken van de in dat artikel voor maïs en zachte tarwe op 6,80 rekeneenheden en voor breukrijst op 8,30 rekeneenheden vastgestelde bedragen, kunnen deze bedragen op voorstel van de Commissie door de Raad worden gewijzigd volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag.

2. Indien de wereldmarktprijzen van de basisprodukten aanmerkelijk en bij voortduring het vastgestelde bedrag overschrijden, kan volgens de procedure van artikel 26 van Verordening no. 120/67/EEG en artikel 26 van Verordening no. 359/67/EEG een uitvoerheffing worden ingesteld ter compensatie van het verschil tussen de prijzen binnen de Gemeenschap en de wereldmarktprijzen.

[1] PB no. 169 van 27. 10. 1964, blz. 2673/64.

Artikel 3

1. De prijs franco-fabriek die de producent moet ontvangen voor de hoeveelheid aardappelen die benodigd is voor de vervaardiging van 100 kilogram zetmeel moet gelijk zijn aan het bedrag van de in artikel 1, lid 2, bedoelde restitutie bij de produktie, vermeerderd met een som die ten minste gelijk is aan 8,18 rekeneenheden.

2. Voor de berekening van de restitutie bij de produktie wordt uitgegaan van de in de zetmeelfabriek afgeleverde hoeveelheden aardappelen, rekening houdend met het zetmeelgehalte van de aardappelen op het ogenblik van de aflevering.

Zij wordt volledig uitgekeerd aan de zetmeelfabrikant, indien deze het bewijs levert

— van de hem geleverde hoeveelheden aardappelen en van het zetmeelgehalte op het ogenblik van aflevering;

— dat aan de producent een som is betaald die ten minste gelijk is aan de in lid 1 bedoelde prijs, rekening houdend met het zetmeelgehalte van de aardappelen.

Indien de door de producent ontvangen prijs minder bedraagt dan het in het tweede gedachtenstreepje bedoelde minimum wordt de aan de zetmeelfabrikant uitgekeerde restitutie verminderd met het geconstateerde verschil.

Artikel 4

De Lid-Staten stellen de Commissie uiterlijk 4 maanden na het einde van het verkoopseizoen in kennis van de hoeveelheid produkten waarvoor een restitutie bij de produktie is verleend.

Artikel 5

Volgens de procedure van artikel 26 van Verordening no. 120/67/EEG en artikel 26 van Verordening no. 359/67/EEG worden de uitvoeringsbepalingen van deze verordening vastgesteld, met name ten aanzien van:

a) de bepaling van de hoeveelheid aardappelen die benodigd is voor de vervaardiging van 100 kilogram zetmeel, volgens een op het zetmeelgehalte van het produkt gebaseerde schaal;

b) de voorwaarden inzake aflevering en betaling van de aardappelen, alsmede de wijze waarop het in artikel 3, lid 2, bedoelde bewijs wordt geleverd.

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 1967.

Voor wat breukrijst betreft, is zij echter van toepassing met ingang van 1 september 1967.

Verordening no. 178/67/EEG [1] wordt ingetrokken met ingang van 1 augustus 1967.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 1967.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. HOECHERL

[1] PB no. 130 van 28. 6. 1967, blz. 2617/67.